

նին՝ նորոգուելու և ընդլայնուելու հրամանն ստացաւ երէկ քաղապետութեան ատեանէն: Գործողութիւններն արդէն սկսած էին: Եկեղեցին քարուքանդ եղած էր ութ օր առաջ, և ժողովուրդ՝ բարեպաշտական եռանդով նորա փլատակին մէջ նոյն խակ՝ առաքինական գործ մը կատարելու կը յաջողի: Այն եկեղեցիի վերանորոգութիւնն՝ իբր թէ լինէր ընդ գործ մը, վերաշինութիւնն՝ բոլոր Վանեցիներին համակրելի է:

Սրտեր կը միանան, զգացումներն զիրար կը գիրկընդխառնեն, Ամենուրեք միօրինակ խօսակցութեան նիւթ կը տեսնէք. — Արարք եկեղեցիի վերանորոգութիւն, և Սրբազան Առաջնորդի փութաջան արիւթիւնը: Ամեն մարդ գոհ է այժմ իւր առաջնորդին արդարասիրութենէն: Համակրական ցոյցեր՝ գէպի առաջնորդաբանական վարչութիւնը հանրային կամ ժողովրդային է: Ժողովուրդ և աշաները կը սիրեն միեւնոյն տպաւորութիւններով Պօղոս Սրբազանն: Այդ հակախորմեան և հակապօղոսեան է. և լրջմտութիւնը կը թելադրէ մեզ սիրել թէ առաջինն և թէ վերջինն՝ իւրաքանչիւրն իւր տաղանդովն:

Աւելորդ չէ յիշել Պօղոս Սրբազանի ժրջան գործունէութիւններն՝ իւր վարչական ազդեցութիւններուն ներքեւ: Ամեն օր և ամեն բույէ առաջնորդարանին սրահն լի է խուռն բողոքարկուներով, որոց մէջ կը գտնուին նաեւ թիւրք և քիւրտ՝ հակառակ իրենց հնապաշտական ամբարհաւածութեան: Անձանձիր կըլսէ բողոքներն, կըլուծէ ամեն կնճիռ: Իւր ազդեցութիւնն աներկբայելի է Գաւ. իշխանութեան շրջանակի մէջ և ամենուրեք: Այդ ձեռնուայն ետ չը դառնար: Ժողովուրդ Գաւ. իշխանութեան անխիղճ ճանկին մէջ մինչև ոսկորը փետտուելով, իհարկէ անհուն երախտագիտութիւն պէտք է սնուցանէ դէպի այս արդարադատ վարչութիւնն՝ որի առաջնորդող զեկն կըլարէ Գիւր. Պօղոս Սրբազանն:

Գրասէր:

ՎԱՂԱՐՇԱՊԱՏԻ ՕՐԻՈՐԴԱԿԱՆ ՀՈԳ. ԾԽԱԿԱՆ ԴՊՐՈՑԻ ՏԵՂԵԿԱԳԻՐ.

Ստացանք Վաղարշապատի օրիորդական Հոգ. գալրոցի Ինամակալուհոյ ի հրատարակութիւն սոյն տեղեկագիրը, որ խնամակալ Տիկինը ներկայացրել է հասարակական ժողովին:

Յարգելի Պարոնայք.

1882 թուին ընտրուեցի զպրոցիս խնամակալ. մեծ պատիւ էր ինձ այդ, որ հասարակութիւնն արեց, և ես ո՛չ թէ իմ ուժերի՝ այլ հասարակութեան համակրութեանն ու օժանդակութեանն ապաւինելով ստանձնեցի ինձ առաջարկած պարտականութիւնը և ուրախ եմ, որ կարեաց չափ կարող եմ ծառայել այն հասարակութիւնը, որի մէջ բնակուելու բաղին ունիմ:

Ամենայն նոր գործ սկզբում ո՛չ միայն դժուարութիւններ, այլև զոհողութիւններ է պահանջում. իմ ընտրուած օրից տասն տարի առաջ օրիորդական զպրոցը Աաղարչապատում նորութիւն էր և զոհողութիւն էր պահանջում բնականաբար, բայց տասն տարին սակաւ ժամանակ չէ: Տասն տարուայ ընթացքում նորութիւնն արդէն հնացած է լինում կամ օրպէս աներազործելի մի բան մոռացութեան տրուելով և կամ եթէ յաջողվումէլ արդէն ինքը գործը իւր միջոցներով ապահովուած է լինում: Այս է պատճառը, որ մարդիկ սովորութիւն ունին տօնել տասնամեակներ, ես ինկատի ունենալով որ, եթէ օրիորդաց զպրոցը մի աներազործելի բան լինէր Աաղարչապատում, կամ բնաւ գոյութիւն չէր ունենալ և կամ շուտով կը փակուէր, բայց բարեբաղդաբար ո՛չ միայն պահել է իւր գոյութիւնը, այլև խոստանումէր ապագայում շարունակուել և պիտանի հանգիստնալ—վստահացայ ստանձնել զպրոցիս խնամակալութեան ծանր պաշտօնը:

Իմ գէպի ժողովուրդն ունեցած յոյսը վստահութիւն տուեց ինձ բայց որչափ չը կամենայի ինձ խաբուած տեսնել իմ յոյսերի մէջ, Սակայն 124ր. 38 կ. տոկոսաւոր պարտքը ծանրանումէր իմ վերայ: Այդ պարտքի տակ ճնշուած մի տեսակ տատամսութեան մէջ էի, չէի վստահանում 188¹/₄ ուսումնական շրջանին ձեռնամուխ լինել. սակայն խղճահար վումէի փակել զպրոցի դռները ուսման ծառաւ այն մի քանի աղջիկների առաջ, որոնք բաղխումէին զպրոցի դռները իրանց ուսման պապը զովացնելու համար: Մինչ այս անորոշ գրութեան մէջ էի, մի քանի բարեսէր անձինք վստահութիւն և քաջալերութիւն տուին ինձ բանալ զպրոցիս դռները. վճռողական քայլ արի և զպրոցիս դռները քացի. նոքա, որոնք յուսադրել էին ինձ խօսքով, գործով ևս փութացին իրանց կարեաց չափ օգնել: Յատուկ շնորհակալութիւն այդ բարեսէր անձանց:

Գպրոցը բանալիս հինգ ուսուցիչ արդէն պատրաստի ունէի, որոնք սկսեցին իրանց գործը, դոցանից միայն երկուքը ամսական պէտքէ ստանային, իսկ երկը իրանց խոստման համաձայն ձրիաբար սկսեցին ուսուցանել: Զըկայ բարեգործութիւն, որ չունենայ իւր արձագանքն ու հետեողը. ձրիաբար աշխատելու ցանկութիւն յայտնեցին և ուրիշները. այսպիսով ևս ինձ ո՛չ միայն քաջալերուած, այլ և գործի յաջողութիւնը երաշխաւորուած դատայ:

Ասացի որ դպրոցիս ուսուցիչներէց եկեղեցւոյ միայն ամսական պէտք է ստանային, սակայն ի նկատի ունենալով դոցա ստացած ոռճկի քանակութիւնը, դոքա ևս գրեթէ ձրիաբար են աշխատել, որոնք են մեծապատիւ օրիորդներ

Սողոմէ Տէր Մարտիրոսեան շաբաթական 8 դաս, տարեկան 150 ր. և Մարիամ Աստուածատրեան վերակացութեան և ձեռագործի համար տարեկան 120 րուրի. վերջինիս դպրոցի կողմից տրուած է բնակարան, վառելափայտ և ծառայ:

Զրիաբար ուսուցին

Դպրոցիս բացման օրից Արժանապատիւ Յուսիկ Վարդապետ Մովսիսեան շաբաթական 2 դաս, Շնորհունակ Եփրեմ Սարկ. Սուքիասեան շաբաթական 8 դաս և մեծապատիւ օրիորդ Շուշանիկ Շամբորեան շաբաթական 9 դաս:

Նոյեմբեր ամսից մեծ. օրիորդ Մարգարիտ Ստեփաննոսեան 10 դաս. և մեծ. Պ. Վարապետ Վարդանեան 5 դաս:

Տարւոյս Փետրուարից մեծ. օրիորդ Վարսենիկ Օհանջանեան 6 դաս, Զրիաբար տրուած դասերի գումարն է 40:

Դասերի այդ քանակութեան համար անհրաժեշտ հարկաւոր էին երկու ուսուցիչներ, որոնց իւրաքանչիւրին եթէ վճարելու լինէինք առ նուազն 300 րուրի, դպրոցը 600 րուրի ևս աւելի ծախք պիտի ունենար. ուրեմն ի շնորհս յիշեալ բարեսէր անձանց՝ դպրոցս խնայողութիւն է ունեցել 600 րուրի. որի համար ևս իբրեւ խնամակալ՝ ամսոյս 24 ին ուսուցչական վերջին ժողովում, երբ վերջանում էր 188 $\frac{1}{4}$ ուսումնական շրջանը յայտնեցի իմ լիուրի շնորհակալութիւնը:

188 $\frac{1}{4}$ ուսումնական շրջանին դպրոցում գործել են 8 անձինք. այդ թիւը համեմատելով դպրոցիս դրութեան—այո՛ շատ է. սակայն ի նկատի ունենալով այն հանգամանքը, որ անհնարին էր աւելի պահանջել քան որ իրանք ձրիաբար ուսուցանողները կրկամենային, պարտաւորուեցի գոհ սրտով և շնորհակալութեամբ ընդունել նոցա առաջարկութիւնը, միայն որ՝ դպրոցում հարկաւոր առարկաները և դասերը բաց թողուած չլինին:

Դպրոցում օրական եղել է 4 դաս. Ձեռագործի դասերը տրուել են ճաշից յետոյ, Ուսուցանելի առարկաները եղել են — Ծխական դպրոցներին յատկացեալները:

Աշակերտները զետեղուած էին Ա. դասարանում 14՝ երկու բաժանմունքով. Պատրաստական դաս. 26՝ երեք բաժանմունքով:

Տարեկան քննութիւններն սկսուեցին Մայիսի 22 ին և վերջացան 24 ին, և ինչպէս կը վկայեն հանգիսականներից շատերը քննութեանց արդիւնքը ընդհանրապէս գոհացուցիչ էր, այնպէս որ Ա. դասարանի առաջնակարգ 8 աշակերտները եթէ շարունակելու լինին, պէտք է անցնեն Բ. դասարանի դասընթացք, Պատրաստականից 5 աշակերտ փո-

խուեցին Ա. դասարան ստորին բաժանմունք. իսկ մնացեալները նոյն դասարանի մի բաժանմունքից միւսը փոխուելով՝ հարկ չեմ համարում այստեղ ճշտել:

Այսքան բաւական համարելով ուսումնական մասին, պարտք եմ համարում համառօտապէս մէջ բերել նաև դպրոցիս տնտեսական հաշիւը:

ՄԱՒՏՔ ԵՂԵԼ Է.

188 ¹ / ₂ շրջանում.		Ռ.	Կ.
Ա. Թատրոնից	60		
Բ. Աշակերտաց թոշակ	300		
Գ. Նուէրներ	43		
Դ. Վիճակախաղ	157		
Ե. Նախկին հոգաբարձութիւնից մնացորդ գումար	13	26	
Ջ. Մանկական թատրոն	40		
Է. Ծաղկեփանքի ուխտատեղից	40		
Ը. Պարտք	150		
Թ. Ի Տեղի տօնական այցելութեան	9		
		Գումար	812 26

188¹/₂ շրջանում.

Թատրոնից	46	80
Աշակերտաց թոշակ	288	
Նուէրներ	113	
Եօլիպից	30	
		477 80

ԾԱԽՔ Է ԵՂԵԼ.

188 ¹ / ₂ շրջանում.		188 ¹ / ₂ շրջանում.	
	Բ. Կ.	Բ.	
Ա. Վարժապետների ոռճիկ	750	270	
Բ. Ծառայի վարձ	40	40	
Գ. Վառելափայտի	52	50	30
Դ. Չեռագործի իրեղինաց	62		34
Ե. Նուէրներ ձրի ուսուցիչներին	100		100
Ջ. Դպրոցի պարտքի և նորա տոկոս սիքի հաշվում վճարած	20		
Է. Վարձ հիւսնի	12		
Գումար		1036 50	474

188¹/₂ թուի ծախքը մուտքից հանելով մնաց պարտք 224 Բ. 23¹/₂ Կ.
 188¹/₂ թուի ծախքը մուտքից հանելով՝ մնաց պատրաստի դրամ 3
 Բուբլի 80 Կ. որով և 188¹/₂ տարեշրջանը սկսելիս դպրոցը այժմէն

224 ր. 23/, կօպէկ պարտք ունի, նոյն ինքն դպրոցի շինութիւնը իւր քայքայութեամբ դրուածեամբ վերանորոգութեան մեծ կարօտութիւն ունի:

Այս հաշիւը ներկայացնելով 2 եր յարգութեանցը իրրե գործին տեղեակ դալ յայտնում եմ որ դպրոցը Սեպտեմբերին չէ կարող բացուել, եթէ հասարակութիւնը չըկամենայ լուրջ ուշադրութիւն դարձնել և, եթէ մեծի պահոցս մէջ հասարակական դաշնագրութեան համեմատ տուգանքի փողերը չըյատկացունին դպրոցին, որովհետեւ գուցէ դպրոցը չուենենայ ձրի դասատուներ, իսկ վճարելու համար դպրոցի մուտքերն անբաւական են:

Խնամակալութիւն Վաղարշապատու Օրիորդական Հոգ. Ծխակ. Դպրոցի

Ա. Օհանջանեան.

Ի 28 Մարտի 1884 - 7.

Ամսոյս 17 ին Կիւրակէ օրը Ս. Պատարագից յետոյ Ճեմարանի այս տարուայ ուսումնաւարտների խնդրանքով Հանգուցեալ Տ. Գէորգ Դ. ի գերեզմանի վերայ կատարուեց Հոգեհանգիստ և Հոգեհանգստեան ժամանակ կարդացուեց հետեւեալ ճառը:

ՀՐԱԺԵՇՏ ՇԻՐՄԻՆ ԳԷՈՐԳԱՅ Դ-Ի

ՎԵՀԱՓԱՌ ԿԱԹՈՒՂՈՒԿՈՍԻ ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՑ.

Սոփորութիւն է ազգաց ի նախնի ժամանակաց հետէ՝ պսակել յաղթական դափնեօք զճակատս դիւցազանց և քաջ պատերազմողաց ի վերայ հայրենեաց և հոգակել զնոսա յաշխարհախումբ հանգէսս դարուց ի դարս:

Ի այց ըստ յառաջել ժամանակաց նուազեցան յաչս աշխարհի փայլք դափնեաց գոռ մրցողաց ի դաշտ պատերազմի և ոչ ըստ արժանւոյն մեծարեալն ի հնումն մրցանակք վարողաց զբարոյական մարտ հայրենեաց նորս զգեցան փայլս: Եւ այս ըստ ճշմարտութեան եթէ հոգի առաւել է քան զմարմին, Ունել ունէր և մերս հայրենի աշխարհ զարս անուանիս յգլխեացդ, յորոց էր և Հայրապետս այս, որ արդ դնի ի հոգ գերեզմանի:

Գէորգ Դ. արիաբար մղեաց մարտ ընդդէմ խաւարին տգիտութեան, որ հարեալ բանակ յաշխարհի մերում հասուցանէր անհնարին չարիս և ըստ արութեան բոլորեաց զգլխով իւր զգալարագեղ բրարիոն, զոր խամրել չկարեն ո՛չ կիզիչ ճառագայթք արեգական և ոչ հողմունք խորշակաբերք և որ մնացէ յարազուարճ զցայգ և զցերեկ, զամառն և զգարուն, զաշուն և ըզձմեռն, Ապաքէն յայտ իսկ է, եթէ ազգի, որոյ տարագրեալ է ի հայրենի երկրէն, որոյ սպառեալ են գրեալ թէ զօրութիւնք եթէ նիւթական և եթէ բարոյական, մնայ գլորիլ յանդունդս